

Suuliselt vastatav küsimus O-000169/2012

komisjonile

Kodukorra artikkel 115

Klaus-Heiner Lehne

Õiguskomisjoni nimel

Teema: Vahendusmenetlus tsiviil- ja kaubandusajades

Vahendusmenetluse valdkonna eest vastutavad parlamendikomisjonid väljendavad heameelt asjaolu üle, et komisjon on reageerinud üha sagedamatele kinnitustele selle kohta, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2008. aasta direktiiv vahendusmenetluse teatavate aspektide kohta tsiviil- ja kaubandusajades ei täida sugugi selles seatud eesmärke, mis on: „hõlbustada alternatiivsete vaidluste lahendamise menetluste kättesaadavust ja edendada vaidluste rahumeelset lahendamist, soodustades vahendusmenetluse kasutamist ning tagades tasakaalu vahendus- ja kohtumenetluste vahel”.

Nagu nähtub teadustööst ja uuringutest, millest mõned viidi läbi komisjoni kaasrahastamisel, on vahendusmenetluse teel lahendatud juhtumite arv väga väike võrreldes juhtumitega, mida arutatakse kohtutes. Mõnes riigis moodustavad vahendusmenetlused alla 0,1%.

Pealegi näitas parlamendile esitatud hiljutine uurimus, et vahendusmenetlus, kui seda laialdaselt kasutada, võib oluliselt ja mõõdetavalt kokku hoida aega ja raha. Uurimusest selgus eeskätt, et EL saaks nii aega kui ka raha kokku hoida isegi siis, kui edukate vahendusmenetluste osakaal oleks väga väike (ligikaudu 25%).

Eelnevat arvesse võttes on küsimused järgmised.

1. Kuidas kavatseb komisjon tegelda probleemiga, et direktiivi eesmärgid on jäänud ilmselgelt saavutamata?
2. Kuidas kavatseb komisjon tagada tegeliku „tasakaalu vahendus- ja kohtumenetluste vahel”?
3. Kas komisjoni arvates tähendab "tasakaalu" nõue seda, et liikmesriikidel on kohustus kehtestada ja saavutada vahendusmenetluste teatav minimaalne protsent igas riigis vähemalt piiriüleste vaidluste osas?
4. Kui see on nii, siis milliseid samme kavatseb komisjon astuda juhul, kui minimaalset protsendimäära ei kehtestata või seda ei saavutata?

Esitatud: 12.10.2012

Edastatud: 16.10.2012

Vastuse tähtaeg: 23.10.2012